

нама, Перу, Полша, Португалия, Румжния, Сърбо-Хървато-Словенската държава, Сиамъ, Чехо-Словашко, Урагвай.

Държави, поканени да се присъединятъ къмъ Устава:

Аржентина, Чили, Колумбия, Дания, Испания, Норвегия, Парагвай, Холандия, Персия, Салвадоръ, Швеция, Швейцария, Венецуела.

II. Пръвъ Главенъ Секретаръ на Обществото на Народитѣ:

Сжръ Джеймсъ Ерикъ Друммондъ.

ЧАСТЪ II.

Граници на България²⁸).

Чл. 27. Границитѣ на България се опредѣлятъ както следва (гл. приложената карта).

1°. Съ Сърбо-Хървато-Словенската Държава.

Отъ вливането на Тимокъ въ Дунава, обща точка на тритѣ граници на България, Румжния и Сърбо-Хървато-Словенската държава, къмъ югъ до една точка, която ще се избере по течението на Тимокъ, разположена близо до кота 38, на западъ отъ Брѣгово:

Etat Serbe-Croate-Slovène, Siam, Tchéco-Slovaquie, Uruguay.

Etats invités, à accéder au pacte.

Argentine, Chili, Colombie, Danemark, Espagne, Norvège, Paraguay, Pays-Bas, Perse, Salvador, Suède, Suisse, Vénézuéla.

II. Premier Secrétaire Général de la Société des Nations.

L'Honorable Sir James Eric Drummond, K. C. M. G., C. B.

PARTIE II.

Frontières de Bulgarie.

Art. 27. Les frontières de la Bulgarie seront fixées comme il suit (voir la carte annexée):

1°. - Avec l'Etat serbo-croate-slovène:

Du confluent du Timok et du Danube, point commun aux trois frontières de la Bulgarie, de la Roumanie et de l'Etat serbe-croate-slovène, vers le Sud et jusqu'à un point à choisir sur le cours de la rivière Timok, situé près de la cote 38 à l'Ouest de Bregovo:

²⁸) Прегледъ на границитѣ до 1915 год.. Следъ примирието на Санъ-Стефано отъ 19 Февруари (3 Мартъ) 1878 г., споредъ подписания тамъ Прелиминаренъ Договоръ въ границитѣ на България влѣзнаха: Северна Бълмариа, безъ Северна Добруджа, последната отстъпена отъ Русия на Румъния въ замѣна на Бесарабската Область (чл. 5 отъ Санъ-Стеф. Договоръ); Нишъ и Лѣсковецъ — дадени на Сърбия (чл. 3) и Южна Бълмариа съ Тракия, Лозенградъ и Кавала безъ Одринъ, Гюмюрджина, съ Македония до Дринъ и Албанскитѣ планини и безъ Солунъ на югъ и близката му околностъ.

Вследствие съпротивата главно на Англия, отъ една страна и на Австрия отъ друга, които отказаха да признаятъ Санъ-Стефанския прелиминаренъ Договоръ, освенъ следъ ревизия, по поканата на Бисмаркъ се събра Конгресъ въ Берлинъ¹) на

¹) Особенъ интересъ представлява размѣнената диплом. кореспонденция по подготовката на Конгреса въ Берлинъ. Съобщението, че Русия ще се представлява отъ Графъ Игнатиевъ, известенъ съ твърдостта си по отстояване на българскитѣ права създадо голѣми трижи въ дворцовитѣ кръгове (гл. Проф. Богаевски П. — Аксаковъ и Берлинскій Конгресъ въ кн. IV — 1923 г. на сп. Славянски гласъ). За повече подроб. и библиография гл. Т. -ви стр. 1-6 и Die Diplomatischen Akten des Auswärtigen Amtes 1871-1914 Bd. II-1922. Berlin.